

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 369. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271715411328/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

stemme. Og sæt saa, at jeg var forelsket i hende! Det skulde s'gu jeg nok faa drevet ud ved en eller anden aandelig Svedekur.

— Ludvig Skov! — Du er egentlig ikke fri for at være et affekteret Mandfolk. Af lutter Frygt for at blive sentimental vider Du Halsen om paa Dine naturlige Følelser. Hvis jeg var ung, saa vilde jeg bekende min Forelskelse i det Barn.

— Saa gift Dig med hende, Onkel Hald.

— Tror Du, jeg vil gøre mig latterlig? Tror Du, jeg vil byde en Pige med saadanne Elskovsmuligheder en udbrændt Aand og en gammel Krop? Du og hun passer sammen i Ungdom og Kraft. Og Jeres bundne Varme vil bryde ud i høje Flammer. Hvis I to forjasker jer i Smaaforliebelse eller erotiske Fantastier, saa kan I let gaa i Hundene.

Skov stillede sig hen i det aabne Vindue og saa ud i Haven. Han hørte kun halv Kaptajn Halds Ord:

— Hun kan næppe undgaa at lyste en Stævning for Retten inde i København i Anledning af disse falske Underskrifter . . . Skal vi to tage sammen med hende derind . . . ?

Lægen rystede paa Hovedet og syntes mere og mere optaget af noget derude.

XXV.

Den sene Midsommereftermiddags Sol gød sin sidste stærke Guldglød over Haven, saa Bladene flammede og Blomsterkronernes Farver luede op i deres varmeste Livsfylde. Himlens blaa var mørkt og rent som i Syden. Duften af de mange rundt i Plænerne spredte Roser og af de ranke Liljer i to svulmende Grupper, af Resedaer, Naalebuskenes sunde og skarpe, Lindeblomsternes kælne og søde Aandedræt fyldte Luftrummet, der ikke bevægedes af et Vindpust, men lod alle Omrids og alle Farver folde sig ud af Hjærtens Lyst, i uforstyrret Klarhed, med bestemt afgrænsede Lys- og Skyggepartier.

Alma tonede frem i en ganske lys, drapfarvet Sommerkjole med mørkviolet sparsom Besætning. Hun kom fra Lindehytten paa den lille Ø, standsede paa den krumme Bro, hvis perlemalede Rækværk skinnede som Marmor. Hun stod med Albuerne støt-